

Nelze proto shledati stížnost, pokud směřuje proti potvrzení uvede-
ného povolení k přestavbě, odůvodněnou.

Pokud si st-1 stěžuje proti tomu, že úřad žal. potvrdil též výrok, že
zminěná přestavba jest stavbou užitečnou, dlužno přihlédnouti k usta-
novení § 1 č. 4 zák. o ochraně nájemníků z 8. dubna 1920 č. 275 Sb.,
dle kterého lze vypověditi smlouvy nájemní jen, svolí-li k tomu soud
z důležitých důvodů.

Za důležitý důvod pokládá zákon, prokáže-li pronajímatel úřední
povolení k užitečnější stavbě (rozuměj než jest stavba dosavadní).

Dle tohoto ustanovení jest věcí soudu, aby rozhoduje o možnosti
výpovědi, zkoumal, je-li dán zákonem žádaný předpoklad »užitečnější
stavby«. Poněvadž zákon v § 4 upravuje řízení ukládá soudu, aby vy-
slechl nájemníka a provedl potřebná šetření — neustanovuje však, že
soud, když rozhoduje o tom, jde-li o užitečnější stavbu, jest vázán vý-
rokem úřadu stavebního, jest zjevno, že jedině soud sám jest příslušný.
aby tento předpoklad výpovědi vyšetřil a zjistil — čímž vyloučena jest
ve směru tom příslušnost úřadu stavebního.

Bylo proto nař. rozhodnutí, pokud udržuje v platnosti, že povolená
přestavba jest užitečnou stavbou, zrušiti dle § 7 zák. o ss pro nepřisluš-
nost stavebních úřadů.

Č. 3409.

N á h r a d a v á l e č n ý c h š k o d: Náhrada vál. škod způsobených
maďarským po př. čsl. vojskem za bolševického vpádu na Slovensko
r. 1919 nespádá pod předpisy zák. č. 333/20 a nař. č. 366/1920.

(Nález ze dne 28. března 1924 č. 5101.)

V ě c: Anděla P. ve V. (adv. Dr. Jos. Chroust z Prahy) proti ministru
s plnou mocí pro správu Slovenska o škody způsobené válkou.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje jednak
pro nezákonnost, jednak pro vadu řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím došla svého vyřízení žádost st-1čina
o náhradu škody od státu. Maje rozhodovati o stížnosti proti tomu po-
dané musil si nss zjistiti předem ze spisů správních, čeho se st-1ka do-
máhala v administrativním řízení a jaké stanovisko zaujal k tomuto je-
jímu žádání žal. úřad v nař. rozhodnutí.

V podání z 21. listopadu 1921, které tvoří procesní základ nař. roz-
hodnutí, vznesla st-1ka žádost, aby jí stát nahradil škody jí vzešlé a to
jednak škody způsobené roku 1919 za bolševického vpádu na Slovensko
rabováním maďarského vojska, nepřátelskou dělostřelbou a rabováním
vojska čsl., jednak škody způsobené roku 1920 protiprávními činy jed-
notlivých příslušníků čsl. branné moci, ubytovaných na jejím statku.

Nař. výměrem uvědomil žal. úřad st-1ku, vrátiv jí zároveň její žá-
dost, o stanovisku intendance zem. voj. velitelství pro Slo-
vensko, dle něhož st-1ka nemá nároku na náhradu z vojenských pro-
středků, poněvadž jde toliko o škodu způsobenou bolševickým vojskem,
tato škoda však že byla dle nař. č. 366 z r. 1920 pojata do soupisu vá-
lečných škod.

Ze znění tohoto výměru nutno sice souditi, že žal. úřad chtěl jim žádost st-lčino vyřídit věcně. Než z obsahu výměru jest patno, že žádání za náhradu škod způsobených protizákonnými činy příslušníků čsl. armády zůstalo vůbec bez vyřízení. Žal. úřad nevyčerpal tedy petiti strany úplně a nutno tento nedostatek kvalifikovati jako podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6 zák. o ss.

Z obsahu nař. výměru jest však dále nutno souditi, že žal. úřad považoval žádání st-lčino za náhradu škody, uvedené na místě prvé (t. j. náhradu škody vzešlé za bolševického vpádu) za vyřízeno tím, že částka per 157.548 Kč byla pojata do soupisu válečných škod. Vycházel tedy žal. úřad z právního náhledu, že škody, o které jde, lze subsumovati pod ustanovení nař. č. 366 resp. zák. č. 333 z r. 1920. Avšak tento právní názor nedá se srovnati se zněním cit. norem, uváží-li se, že v daném případě jde o škody způsobené roku 1919 u příležitosti maďarského bolševického vpádu na Slovensko, kdežto zák. č. 333/1920 jedná o škodách způsobených z války v letech 1914—1918. Ani nař. č. 366 nemá na zřeteli škody jiné nežli zák. právě citovaný, což je zřejmo jednak z toho, že se uvádí jako p r o v e d e n í § 3 a 4 cit. zák., jednak že jest výslovně označeno jako norma o přihlašování, vyšetřování a soupisu válečných škod podle mírových smluv. Použil tedy žal. úřad na daný případ právních norem, kterých na něj vztáhnouti nelze. Nař. rozhodnutí spočívá tudíž po této stránce na mylném právním názoru a bylo je proto v tomto směru zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Jest tedy výrok svrchu zmíněný v obou směrech odůvodněn.

Č. 3410.

O k r e s n í ú ř e d n í c i : * Předpis § 3 zák. č. 495/1921 zasahuje i nároky samosprávného úředníka na p o s t u p příznivější, nežli přísluší státnímu úředníku stejné nebo rovnocenné kategorie, pokud nároky ony jsou založeny ve služebním řádu nebo usnesení příslušné samosprávné korporace.

(Nález ze dne 28. března 1924 č. 5405).

V ě c: Josef A. v K. (adv. Dr. Viktor Ř. z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o služební postavení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Vyhláškou z 1. července 1912 okr. výbor v K. vypsal konkurs na místo okr. kancelisty jako úředníka manipulačního s požitky dle § 19, III. zák. z 3. října 1907 č. 63 z. z.; na petentech požadováno absolvování alespoň nižší střední školy a prakticky nabytá znalost zařízení týkajících se úředních spisů. Dekretem z 24. července 1912 byl na základě tohoto konkursu st-l jmenován okr. úředníkem pro obor služby manipulační s titulem kancelisty.

Usnesením okr. zastupitelstva z 13. června 1919 provedena úprava služebních poměru okr. úředníků tím způsobem, že byli zařazeni do hodnostních tříd úřednictva státního se všemi důsledky i časovým postupem dle pragmatiky úředníků státních. V základě tohoto usnesení st-l dekretem z 27. června 1919 zařazen do X/3 s požitky a časovým postupem dle pragmatiky státních úředníků i se všemi důsledky ze za-